Førsteblad

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8 Fylke: Hordaland

Tilleggsspørsmålnr. Herad: Kinsarvik

Emne: Beit og Brom Bygdelag: Nesstrand

Oppskr. av: Margretha Lutro Gard: Lutro

(adresse): Lofthus Hardanger G.nr. 151 Br.nr. 7

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1 Ja. Me kallar det for Svêg-
det er dei grannaste greiner
av olm, selja og ask, tynte ops-
legreiner, som ein finn um
våren. Bjørk högg ein aldri då
den lauvas ein um hausten.

2 Det kallar me: å lauva
ei „Marka-byr"

3 Nu er det vanleg, at ein högg
all lauvskog um hausten,
kreisten han upp og dreg eller
kjøyrer han heim til vinterved.
Orvi likevel högg ein um
vinteren og kjøyrer heim
med „pasik" på; for orelauv
vert ikkje nytta til krøturfor —

4 Til all kvisting brukar
ein ein lauvkniv

95 1

5 Snegit er det berre Kyrne, som får. Budeia legg sitt fang uppi båsen til kvar kyr. Det er som ein attgåa-bite, og dei tygg både bork og kvist. Det er berre dei tjukkkasle „Skarbar", som legg att

6 Her er ingen barskap til „beitakost". Somme tek heim litt småaksen brake. Dei buskorne hengjer dei på smalegrindi og let sauerne tyggja frå det ene lagarne.

7 Den skikken have ikkje vore i vår tid. Eg minnest henne Karisbesta. Ho var fødd i 1787. Men eg veit ikkje av at ho forhalde noko um det. Det var vel ein løyvning frå den katolske tidi.

951

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING